

Alkalmasságra íródott versek

Mikor Szilágyi S. ur ar ö' első is utolsó malacraának
régio hírszerző tevélys nagy és pünys gyületeleso jelenlési,
Een rarsaná: eren alkalmasságra kéfütödök és elmondott egy
bois koron püera által

Műrsám, ki bukást Parnassus hegyérül,
Es csak ortbekürást nyertél pályabörül,
Szünj meg erőltetni fárnyadat magasra,
Hagyd az égi quártelet a felleugó sasra;
Jobb senked immár itt leen soddázkodni,
Hőjek és harciokról még nem is álmodni;
Lelyk alacsony tárgyát akár megnyit; hisz na!
Ehol van Szilágyi S ar ö' poltrán díszna!

Oh te dífnótornak nyájás istensége
Kisöl ihletödué jobban vält a gége,
Küskanyitó nj bor, a vászon kehelyben,
Ki előttem állasz, tanquam egy püvelyben!
Te hoxád kiállok, te legy segítségem,
Adj néhány rors rimet, máshkülmben végem;
Csak a leghisványabb fürfa verset addpa,
Milyet ö' érdemel és az ö' malacraa. —

De talán ara kérdik (magam is ara kérdem)
Mi köriös tulajdon, vagy mi köriös érdem,
Fülré ~~kiné~~ öket öllke, hogy így énekembe
Mindig egy pörára ~~pon~~ köve roxetem be? —
Epen ez a dolog főfő csinja-binja,
Ércit ~~kiné~~ gyötör engem a versgyártás kinja,
Hogy megbíromyissam ékes rismudokkal,
~~És risszaka baxxon~~ ékepen földeritem "ad homineu" okkal,
Mi hasonlatossáig vagyok ö' köriöttök: —
Elmondom, uraim! ha ti nem köriöttök.

Legelőbb is tudjuk a rapas malacsból,
Hogy a malacx élte nem ak semmi másból,
~~De~~ ~~csak~~ ~~hogy~~ ~~ez~~ ~~imá~~ ~~vándig~~ ~~böve~~ ~~kaffia~~,
Gyapán emmi inni, vaxkon elhvevni,
Ily módon jaltanát, nagy hazat nevelni.
Sándor is a hájat fejereuskén erexsi,
Már is láspik rajza, még pedig csak kerdi,
Hátha majd distró tess! a mit hogy élésjen,
Nisünk öllke urak! Kivánjuk, hogy éljen!

Második hasonlat, hogy a malack korog,
Sándoridnk is gyakran oly gyakran morog,
Hogy producálhatná magát Athenében,
Hár malack nem voln' is rejtve Köpenyében.
Azt hiszem furorét csinálhatna vele,
Olyan még nem hallott az a görög-féle,
Nincs is egyéb olyan tulajdona neki,
Mellyel annyi böles költ magát tüntetné ki.

Harmadik hasonlat: hogy a malack solat
Löt-pötöl, eselik, botlik, & mindent felborogat:
Emalack tulajdon úgy megrán Sándorban,
Mint a két naspely bor az egy üre borban.
Ő is mindig ott jár, a hol sohse kéne,
A hol ott van üre egyik-másik néne,
Mindem lepen kárt tesz, ayal-fal, a mit tanál,
Kotnyeles, kótyomfitty, minden lébe kanál.

Negyedik hasonlat: hogy a malack éloe
Nem szokott fixetni, se nyarba, se télbe,
Még is arad bőven árpa, kukoricza,
Hogy kedvre élhet a jó mangalicka.
Sándort is sekerjék vele aron rangra;
Mindem fixetést birra nagy harangra,
Ő maga sohsem vés, még is bőven arat;
Húrra be az ajtot, a ki hátul marad.

Ötödik hasonlat..... De ne menjünk messze
In' itt van előtünk, hasonlatok össze:
Ez a pocskos uszat, ez a karika láb,
Ez a kuncogó hang, — minet menjünk tovább?
Csupán ~~az~~ egy különbség van, fájdalom! köztök,
Az, hogy a malackból jó ürüen ösztök,
De Szegény Sándorak — ha majd így jár, fájta,
Nem lesz neki, bekeg, ilyen tora, mint e. —

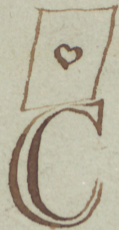
Végül bevérdem épülezer részes,
Halljunk már a malack uszó nyögését,
Mellyel az élőkül örökre búcsúzik,
Mielőtt gyomrukba végképen becsúfít.
Előbb is gardáján, megölőjén kerd,
Szemei a talpérből ő reá mereszi,
Szájában az almai mérgeren harapja,

Stöljön hát, mielőtt Lengyel úr bekapja.

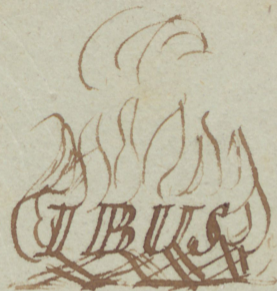
A malacx bucsúháza.

Tyilkosom, kezzedem! mivel érdemlitem
 Hogy erd a jót áhert, ⁱⁿ nagy örvények felettem?
 Hogy fiasalságom kiroos tavaszában
 Egy körül fogjanak fráterben, kórában?
 Nem istóral, ugyan, beleim verni ké'sed,
 Melylyel eddig nem volt egy richer döfésed,
 Melytől ez ideig a parkany sem jéle?
 Hogy tudál engemet ársaljóvni véle?
 Gyönyörű mulatság, gyönyörű theátrum!
 Dret mondatok roltunk: "par nobile fratrum,"?
 Ilyen a barátság? a gyöngébb a vektés.
 Egy sem Pyladettel a derék Orestes?
 Várj rá, mert kellemem följár kísérteni,
 Minden bávrságod ar inadra kerü,
 Nem mert többé este ar úscsán járkalni,
 Nem fogsz gyönyörrel nélkül egymagában hálni,
 Ha valami éjjel paplanodban korog,
 Az én lettem lesz az, a mely ott kucorog,
 Az lesz, mely a legvult női társaságban,
 Egyper csak megröppent hálni a nádru'gban.
 De nem! megboesátok, jó keressyen módra,
 Hiszen hol találnék ily méltó usódra!
 Baráti emlékekül var a gyűvűt hagyom,
 Mellybe, ha jól sejttem, farkam dugva vagyok.

NYITTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

edi
edi
edi.

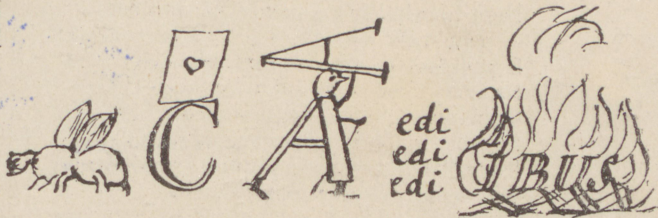

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

112 6342/165

RÉBUSZ ARANY JÁNOSTÓL.

Az itt közölt rébuszt Arany János nagykőrösi tanár korábban sajátkezüleg rajzolta. Az óráközöket a tanári szobában sok jóízű tréfára használták fel. Mikor a hetilapokban a rébuszok közlése divatossá lett s egyik-másik kollega a megfej-

tésen törte a fejét: akkor adta ezt fel Arany ezt mondván: «félíg magyar, félíg deák; fejtsétek meg!» A megfejtés pedig ez:

Mecaenas atavis edite regibus.

Kaphattál volna drága süteményt,
Száras kenyér helyett tortát, lepényt;
Zugoly helyett díszes kerevetek
Habzó selymén lett volna nyughelyed, —
Zsinór helyett kivert nyaklánczokat,
S bársony köpeny takarná válladat;
De érettünk tort, menhelyt elhagyál,
Egy szép jövőt, nyugdíjt feláldozál.
Nem fogadtál másoktól bókokat,
Czirógatást, hizelgő sánszokat, —
Nem tanultál friss koncert lábnyalást
— Épp' mint gazdád, — sem aljas árulást;
S teritéket be sokszor nem kapál,
Szegény állat sokat koplalhatál.
Te panasz nélkül túrted sorsodat
S őrzéd híven gondos gazdáidat;
Tartsd meg tovább is nálunk nyughelyed,
Hűség, szegénység összeillenek.

Birói okoskodás.

Törvéynél az a fő, az igazság hogy kiderüljön, —
Erre vigyáz a jogász, ezt predikálja a pap.
X. falú biráját ez a prakszis nyomra vezette,
S «in vino veritas»: nyomba lecsípi magát.